

Balla Zoltán

Fekete Nap

*A 2015. május 24-én, Püünkösöd napján elhunyt
Barabás Zoltán*
költő barátunk
emlékére*

Sirat Ady, sirat Sinka,
sirat Mind', ki szavad itta.
Sirat Isten: hozzá tértél –
tékozoltál, sokszor féltél.

Féltetted a magyar hazát –
Pece partján vívtad csatád:
Szebb jövőt e kínzott népnek!
– éltetted a bús reményed ...

Úr az űrben Nagyváradon –
feketelyuk ül egy padon.
Fekete Nap süt az égen.
Költő tested gyászszekéren.

* Isten vigasztaló kegyelmében bízva búcsúzunk Barabás Zoltán költőtől, az Agria egykori főmunkatársától. Műveiben testet öltött életpéldáját hűségesen őrizzük.

Saitos Lajos

Három parafrázis

Barabás Zoltán emlékének

„Engedd, hogy torzóban maradt
verseimmel végül tisztára
töröljem kerti asztalod, Uram.
Maradásom kell-e még valakinek?

(B.Z.: Maradásom kell-e még?)

I.
Naspolya ízével szájában
óládkodik egy kisfiú
a falu leghosszabb utcáján
iskolából jövet vagy
hazulról el-
világot látni *egy fűszálon*
a Nádor-csatorna partján
netán a Körösök tájékán –
álmok diófényében
el-el a tengerekig...
s az a gyümölcsös
volt a terített asztal
életeken át...
a fanyar ízt megőrizte
s a magvakat
– miként az Úr a langyosakat –
kiköpte a szád
az úrvacsora áhítatával.

II.
Ablakból
lestétek
a Nap-lementét –

feljön-e még?!
Aggódtál

álmotól széthevert
párnátokon...

III.
Kézfejedről lefoszlik
kesztyűd öt ujja
csontjaidról a hámok
a szövetek
tűz voltál jégcsap lészesz...!